

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 16 [810]

Субота, 18 квітня 1981 року

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ЗМАГАННЮ—ШИРОКИЙ РОЗМАХ!

Звернення учасників II Республіканського зльоту передовиків виробництва до робітників, колективів бригад і дільниць, до всіх членів УТОГ із закликом широко розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання річного завдання до 7 листопада, а п'ятирічки — до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, — знайшло гарячий відгук на підприємствах і в об'єднаннях Товариства.

НА РУБІЖ ПЕРЕДОВИКІВ

Краї виробничники Ворошиловградського УВП у відповідь на заклики переможців соціалістичного змагання нашого Товариства — ознаменувати одинадцяті п'ятирічку високопродуктивною працею — беруть на себе підвищені соціалістичні зобов'язання.

Серед правофлангових — електроварильниця Ніна Іванівна Ковальова, свердлувальниця Антоніна Семенівна Верига та інші.

Досвід, висока професійна майстерність дали нам змогу виконати особисті завдання минулої п'ятирічки за два з половиною роки. За старанну працю робітничі відзначені урядовими нагородами, не раз заохочувались грамотами, грошовими преміями.

Кадрові виробничники, настановили роблять все для того, щоб не тільки самим виконати заплановані завдання, а й допомогти молодому поповненню вийти на рубіжі передовиків.

М. ФАДЕЄВА,
штампувальниця Ворошиловградського УВП.

Активно включився у Всесоюзне соціалістичне змагання за успішне виконання завдань одинадцяті п'ятирічки слюсар Харківського тракторного заводу Павло Павлович Симонов. Виробничі завдання він виконує на 120—130 процентів.
Фото М. ЙОСИПЕНКА.

ПІДТРИМУЮТЬ ДІЛОМ

Робітники Сімферопольського УВП ретельно обговорили звернення до всіх членів Українського товариства глухих. Двадцять п'ять нечуючих трудівників підприємства зобов'язалися завершити перший рік одинадцяті п'ятирічки до 7 листопада 1981 року, а двадцять — виконати п'ятирічку до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Застрілянками соціалістичного змагання виступили: настільальниця тканин Віра Федорівна Приганова та Лідія Василівна Четоткіна, швачка Віра Тимофіївна Кирик та інші. Щоденні виробничі завдання вони виконують на 150—160 процентів.

Головне завдання, що стоїть нині перед кожним виробничником — це забезпечення активної участі у підвищенні ефективності громадського виробництва, прискорення науково-технічного прогресу, економії всіх видів ресурсів, зміцненні дисципліни праці і поліпшенні якості роботи.

С. БІБА,
економіст Сімферопольського УВП.

ЗА ВИСОКИМ ВИРОБНИЧИМ РОЗРЯДОМ

Трудові колективи Чернігівського УВП гаряче відгукнулися на звернення переможців соціалістичного змагання на честь XXVI з'їзду КПРС до всіх членів Українського товариства глухих — річне завдання виконати до 7 листопада, а п'ятирічку — до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Такі підвищені соціалістичні зобов'язання взяла на себе дільниця пошиття робочих костюмів та плащів, яку очолює досвідчений організатор Парасковія Посипівна Повжик. Три роки підряд цей працелюб-

ний колектив виборює першість у республіканському змаганні серед бригад. Кожна з 35 трудівниць досконало опанувала професію, трудиться за високим виробничим розрядом. Плинність кадрів практично зведена тут до нуля.

Більшість швачок можуть виконувати по 3—4 суміжні операції, а 12 з них — стали «екстра-майстрами». Немає такої роботи, яка б не підкорилася їхнім рукам.

За рахунок ущільнення робочого часу, перевиконання норм виробітку ми домагаємося постійного зростання про-

дуктивності праці і поліпшення якості виробів, — розповідає П. П. Повжик. — Це — одна з головних передумов успішного виконання поставлених перед нами завдань. Напередодні свята Міжнародної солідарності трудящих — дня 1 Травня — високих трудових успіхів добиваються кадрові робітничі Г. Я. Бабиш, Г. І. Горбатенко, а також молоді виробничники Ніна Ісаєнко та Віктор Лаврухін.

М. ЛЕВЧЕНКО,
заст. директора Чернігівського УВП з виховної роботи.

НА ЧЕСТЬ ПОДВИГУ ГАГАРИНА

Міністерство зв'язку СРСР випустило серію знаків поштової оплати на честь 20-річчя першого польоту людини в космос.

Серію відкриває шестикопійцева марка з портретом Юрія Гагаріна в шоломі космонавта. На купоні марки в обрамленні лаврових гілок зображений значок льотчика-космонавта СРСР і наводяться слова Юрія Гагаріна: «Облетівши Землю в кораблі-супутнику, я побачив, яка прекрасна наша

планета. Люди, будемо берегти і примножувати цю красу, а не руйнувати її!».

На 15-копійчій марці — портрет видатного конструктора радянських ракетно-космічних систем С. П. Корольова. На малюнку 32-копійчій марці — монумент Юрію Гагаріну на площі його імені в Москві. На марці зображені також емблема ради «Інтеркосмос», супутник «Інтеркосмос-14» та індійський супутник «Аріабата». На купоні — монумент на честь покорителів

космічного простору, споруджений у Москві.

Серію завершує поштовий блок, на 50-копійчій марці якого скульптурний портрет Юрія Гагаріна. Марки і блок виконані за малюнками художника Г. Комлева і льотчика-космонавта СРСР В. Джанібєкова.

На честь 20-річчя першого в світі польоту людини в космос видано також поштову листівку з маркою оригінального малюнка.

(Кор. ТАРС).

ТРУДЯЩІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ!
ПІДВИЩУЙТЕ ПРОДУКТИВНІСТЬ, ЕФЕКТИВНІСТЬ І ЯКІСТЬ ПРАЦІ НА КОЖНОМУ РОБОЧОМУ МІСЦІ!
ЗМІЦНУЙТЕ СВІДОМУ КОМУНІСТИЧНУ ДИСЦИПЛІНУ, ВИЯВЛЯЙТЕ ТВОРЧУ ІНІЦІАТИВУ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1981 року).

СЬОГОДНІ—ВСІ НА КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК ДЕВІЗ СВЯТА ПРАЦІ

Трудовий колектив Сімферопольського УВП, підтримавши почин передових московських підприємств, дружно вийшов сьогодні на комуністичний суботник, присвячений 111-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

У кожного працюючого — радісний, піднесений настрій. Добитися найвищої продуктивності праці, випустити товари найвищого гатунку — такий

девіз сьогоднішнього свята.

На передовиків виробництва М. П. Касянчик, Л. Д. Мамотову, М. І. Батуєву рівняються інші трудівники.

Інженерно-технічні працівники та службовці подбають про те, щоб на території підприємства з'явилися нові дерева, вирости квіти.

Л. КОСТРИЧЕНКО,
перекладач Сімферопольського УВП.

У ФОНД П'ЯТИРІЧКИ

500 робітників Одеського виробничого об'єднання «Електрарк» вийшли сьогодні на суботник, щоб перетворити його на день ударної праці. Протягом зміни тут виготовлять продукції на 16 тисяч карбованців. Зокрема, електроустановочних виробів на 10 тисяч карбованців, швейних — на 6 тисяч карбованців.

12 робітників ливарної діль-

ниці працюють на зекономленій сировині.

Інженерно-технічні працівники та службовці приводять у належний стан прилеглу вулицю та територію підприємства.

У фонд одинадцяті п'ятирічки одесити перерахують 1800 карбованців.

Г. ЮХИМЕНКО.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

БУДИНОК— ЗА ТРИ ГОДИНИ

Хабаровськ. Нова продукція Тунгуського деревообробного комбінату — збірні щитові будинки. Ціла вулиця з таких будинків зводиться за кілька днів: на спорудження одного будинку потрібно лише три години.

Першу партію продукції з комбінату відправили будівельникам Західної і Центральної дільниць БАМу. Розраховані на одну сім'ю, квартири в щитових збірних будинках зручні і просторі. В кожній з трьох кімнат вбудовані книжковий і платяний шафи, в комплектах є серванти, кухонні гарнітури, газова плита. В будинку автономне водяне опалення.

КАНАЛИ ПОСЛУЖАТЬ ДОВШЕ

Єлгава (Латвійська РСР). Надійний захист меліоративних каналів від ерозії запропонували вчені республіки. Грунт на крутих схилах, який змивався дощами і розпилювався вітрами, тепер закріплюється водонерозчинною плівкою. Для цього одночасно з висівом насіння багаторічних трав схили обприскують спеціальним розчином, який складається з полімерів і набору поживних речовин.

Новий метод дає можливість майже вдвоє скоротити витрати на експлуатацію меліоративних каналів.

ЗАПОВІДНА ЗОНА КОЛГОСПУ

Фрунзе. На фазанарій перетворено непридатні для рільництва угіддя колгоспу імені Мічуріна Чуйського району. В плані соціально-економічного розвитку господарства передбачено ефективні заходи охорони навколишнього середовища: за рахунок широкого впровадження біологічних препаратів тут відмовились від застосування отрутохімікатів на полях, намагаються зберегти недоторканими заплави річок і водойм. Для підгодівлі птахів та іншої дичини любителі природи господарства щороку заготовляють близько трьохсот тонн зернових відходів, коренеплодів, сіна.

НА КОНВЕЙЕРІ — КОНВЕЙЕРИ

Одеса. Першу партію нових корморозмішувачів, продуктивність яких у два рази вища від існуючих, достроково відправлено споживачам з заводу «Продмаш». Застосування цього устаткування дасть можливість автоматизувати трудомісткі процеси приготування комбікормів для тваринницьких ферм.

Нові автомати разом з транспортером і дозуючими вагами складають єдиний конвейер, що діє за заданою програмою. Всіма процесами тут управляють оператори. Цього року завод виготовить на 500 транспортерів і корморозмішувачів більше, ніж торік.

(ТАРС).

НЕ ЗУПИНЯТИСЬ НА ДОСЯГНУТОМУ

Відбулася XVIII Київська обласна звітно-виборна конференція, на якій з доповіддю виступила голова обласного відділу УТОГ Г. М. Мережко.

— Товариші делегати! Рапорти виробничих колективів Київщини про виконання підвищених соціалістичних зобов'язань на честь партійного форуму, яскраво свідчать про високе політичне і трудове піднесення, яким буде ознаменовано рік роботи XXVI з'їзду КПРС, — сказала Г. М. Мережко.

Трудовий колектив Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», продовжувала доповідь, неодноразово займав призові місця у соціалістичному змаганні серед підприємств Мінського району м. Києва і УТОГ. Випуск продукції, позначеної почесним п'ятикутником, становить на «Контакті» 66 процентів. 303 виробничники здають виготовлені виробни з першого подання, а 53 — завоювали право трудитися з особистим клеймом.

Колектив Білоцерківського УВП завершив п'ятирічку 21 вересня. 105 трудівників рапортували про дострокове виконання особистих п'ятирічок, причому 88 з них виконали свої завдання до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Зразки ударної праці, зазначила Г. М. Мережко, показують нечуючі трудівники компактних груп. Серед них — 751 ударник комуністичної праці, 17 — «Майстер — золоті руки», 41 — «Кращий за професією».

Доповідач висвітлює діяльність обласної спортивної федерації, що минулого року посіла друге місце серед облспортфедерацій Товариства.

Г. М. Мережко зупинилася на недоліках і упущеннях у роботі облвідділу, накреслила шляхи їх усунення.

Зі звітною доповіддю виступив голова ревізійної комісії облвідділу О. М. Бережний.

Делегати звітно-виборної конференції взяли активну участь в обговоренні доповіді. Заступник директора Білоцерківського УВП з виховної роботи Н. Г. Гульдяшева, зокрема, сказала:

— Колектив нашого підприємства розгорнув боротьбу за дострокове виконання завдань одинадцяті п'ятирічки. Перед у соціалістичному змаганні ведуть швачки-мотористки М. Шкурлатовська, Г. Груша, К. Степаненко та інші.

У своєму виступі голова міськвідділу УТОГ С. М. Губкін відзначив ударну працю нечуючих трудівників компактних груп, які зробили вагомий внесок у виробничі досягнення передових підприємств міста Києва — «Точелектроприладу», «Електронмашу», взуттєвого об'єднання «Київ» та інших.

Заступник директора КДВО «Контакт» з виховної роботи І. Т. Криволапов розповів про здобутки колективу підприємства у минулій п'ятирічці, зокрема, про присвоєння «Контакту» звання «Об'єднання високої якості продукції».

про дострокове виконання підприємством п'ятирічного завдання, відзначив правофлангових соціалістичного змагання. Окремо І. Т. Криволапов зупинився на недоліках, які ще мають місце на підприємстві — плінності кадрів, порушеннях трудової дисципліни, незадовільних умовах праці.

У дебатах виступили: робітник КДВО «Контакт» В. Скурчинський, інструктор міськпрофради по роботі серед глухих Л. М. Максименко, директор Білоцерківського будинку культури УТОГ Н. Малюжина, викладач технікуму легкої промисловості Н. Іванюшева, начальник відділу реабілітації ЦП УТОГ Ю. П. Максименко та інші.

Виступаючи відзначали успіхи у роботі, зупинялися на недоліках і упущеннях, піддавали їх критиці й аналізу. Вони висловили глибоку впевненість в тому, що трудові колективи, заклади й організації облвідділу УТОГ, які вони представляють, докладуватимуть усіх зусиль для успішного виконання рішень, накреслених XXVI з'їздом КПРС, гідними трудовими здобутками зустрінуть XI з'їзд УТОГ.

На звітно-виборній конференції виступила начальник оргвідділу ЦП УТОГ Г. Г. Золотова.

Обрано новий склад правління облвідділу, ревізійну комісію і делегатів на XI з'їзд УТОГ. Головою президії Київського облвідділу УТОГ обрано Г. М. Мережко, ревізійної комісії — О. М. Бережного.

М. СЕРГІЄНКО.

НА ВИСОТІ ЗАВДАНЬ СЬОГОДЕННЯ

Більше трьох тисяч чоловік об'єднує Харківська обласна організація УТОГ. Члени нашого Товариства йдуть в єдиному строю з усім радянським народом, самовіддано трудяться, примножуючи багатства нашої Батьківщини.

Нечуючим створено всі умови для культурного відпочинку.

Про це йшлося на XVIII звітно-виборній конференції Харківського облвідділу УТОГ. З доповіддю про роботу організації за період з квітня 1978 року по квітень 1980 року виступила голова правління облвідділу Т. С. Пісковець.

Вона зупинилася на трудових досягненнях нечуючих, розповіла про роботу харківських учбово-виробничих підприємств.

Т. С. Пісковець приділила увагу питанням трудової дисципліни, дотримання статутної норми, поліпшення виробничого навчання.

В області широко розгорнувся рух за комуністичне ставлення до праці. Знаком «Ударник десяти п'ятирічки» на УВП-1 нагороджено 40, на УВП-2 — 9 чоловік. 19 членів УТОГ присвоєно звання «Майстер — золоті руки», 78 — «Кращий за професією».

У звітній доповіді велику увагу

було приділено зростанню освітнього рівня глухих, роботі з листами, скаргами і заявами трудящих.

Центральне місце в ідеологічній, політико-виховній роботі серед нечуючих області займає Харківський будинок культури. Доповідач дала оцінку діяльності культзакладу, зупинилася на недоліках.

На закінчення голова обласного відділу УТОГ Т. С. Пісковець сказала: «XXVI з'їзд КПРС ставить перед нами великі завдання, які ми будемо розв'язувати в одинадцятій п'ятирічці. Нам необхідно поліпшити організаційну, ідеологічну, політико-виховну роботу серед нечуючих, працювати ефективно і якісно».

На звітно-виборній конференції виступили робітники, службовці, пенсіонери. Ю. В. Машкін — робітник виробничого об'єднання «Завод імені Малишева» — розповів про своїх товаришів по праці, про організацію соціалістичного змагання серед нечуючих об'єднання. Робітник Ізюмського приладобудівного заводу В. А. Лисницький говорив про те, з якими трудовими здобутками нечуючі компактною групою зустріли XXVI

з'їзд КПРС. Він також проаналізував політико-виховну роботу Ізюмського клубу. Секретар комсомольської організації Харківського УВП-1 В. М. Литинський розповів про почин полірувальниці Валентини Василівни Левих, яка стала працювати на 4 верстах відразу.

Цікавими були виступи: робітника Куп'янського ливарного заводу М. К. Невольниченка, завідувачою Вовчанським клубом В. Д. Мусієнко, голови ради пенсіонерів Б. В. Керцман, директора Харківського УВП-2 Ясманя Л. В., директора школи-інтернату імені Крупської М. К. Зеленського та інших.

На конференції виступила начальник оргвідділу Центрального правління УТОГ Золотова Галина Григорівна. У роботі конференції взяли участь: інструктор обкому Компартії України В. С. Старосельцев, інструктор облпрофради М. М. Максимова.

На організаційному пленумі правління головою обласного відділу УТОГ обрано Т. С. Пісковець, головою ревізійної комісії — М. Г. Варв'янську.

С. МАЙДАННИК.

ЗАСВІТИ СВОЮ ЗОРЮ...

Так називалася читачка конференція за книгою знатного донецького шахтаря І. Стрельченка, яка відбулася у гуртожитку Одеського виробничого об'єднання «Електрик».

Робітник... Ніколи ще це звання не було піднято на таку висоту, як у нашій країні, де авторитет людини визначається її ставленням до праці.

Ми часто проводимо читачки конференції. Але ця — особлива. Адже автор книги, яку ми обговорювали, — робітник, двічі Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР, член Центрального Комітету Компартії України, делегат XXVI з'їзду КПРС. Книга І. Стрельченка — це чесна, відверта розповідь про сьогоднішній Донбас, про себе і своїх товаришів, про міцну робітничу дружбу, про життя і героїчну

працю шахтарів. Ця розповідь звернена до молоді і тому учасники конференції говорили про книгу схвильовано.

Роздумами, які виникли під час читання цього твору, поділилися на конференції комплектувальники Н. Осонська, інструментальник механо-складального цеху Г. Корочинський, заступник директора об'єднання з виховної роботи Л. Мерчанська, бухгалтер Л. Харченко, слюсар Д. Подолян, інструментальник П. Тиманюк.

Кожен з виступаючих говорив про свій внесок у виконання завдань одинадцяті п'ятирічки.

Конференція пройшла успішно. В організації і проведенні її взяли участь інструктор облвідділу по культурній роботі М. Ю. Гембайло та вихователь гуртожитку Г. Т. Комар.

Г. РИМАРЕНКО.

ПЛІДНІ РЕЗУЛЬТАТИ

На Конотопському УВП велику увагу приділяють творчості раціоналізаторів та винахідників.

Для більш ефективної роботи створено три творчі групи: у відділі головного механіка, у швейному цеху та на розкрийно-заготівельній дільниці. Кожну з них очолює досвідчений спеціаліст.

Розроблено тематичний план, який націлює раціоналізаторів на «вузькі» місця в роботі підприємства. Організовано також соціалістичне змагання за звання «Кращий раціоналізатор». Обладнано стенд, на якому висвітлюється раціоналізаторська робота підприємства, вміщено фотографії кращих людей творчого пошуку.

Працює на УВП і рада Всесоюзного товариства раціоналізаторів і винахідників, до складу якої входить п'ять осіб. А очолює її

бригадир слюсарів ремонтників Ю. Г. Коршунов.

Старання праці раціоналізаторів та винахідників приносять плідні результати. Тільки в першому кварталі нинішнього року подано чотири раціоналізаторські пропозиції, три з них в даний час уже впроваджені у виробництво. Кожна з них, перш за все, спрямована на поліпшення умов праці.

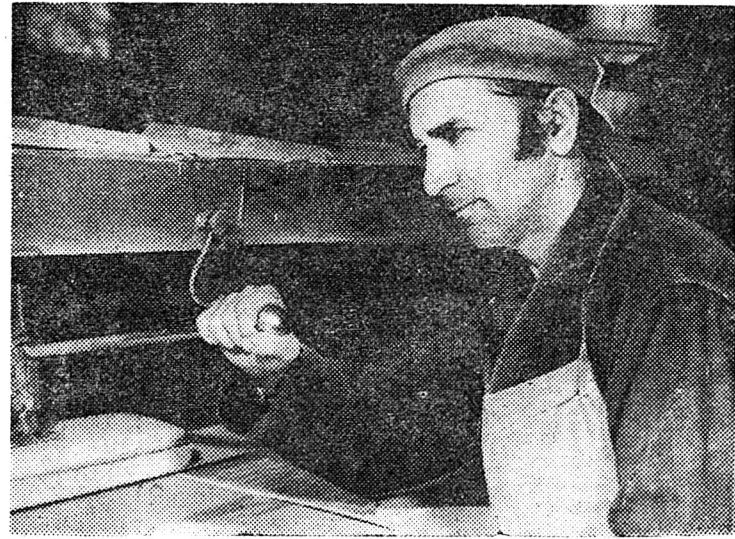
Питання роботи раціоналізаторів часто заслуховується на засіданні місцевого комітету профспілки та бюро первинної організації УТОГ.

Раціоналізатори Конотопського УВП докладають всіх зусиль, щоб поставлені перед ними на п'ятирічку завдання успішно виконати.

А. КОНОПЛЕНКО,

інженер з НОП.

Сумська область.

Іван Павлович Ковальчук працює верстатником на Ужгородському УВП-1. Свої виробничі завдання він виконує на 130—140 процентів.

Фото Н. МІНЬКА.

НА ДОПОМОГУ ПРОПАГАНДИСТАМ І ПОЛІТІНФОРМАТОРАМ

МЕТА ЕКОНОМІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ ПАРТІЇ

Виступаючи в вісімдесяти роки, наша партія висунула обґрунтовану програму дальшого розвитку суспільства на сучасному етапі. Ця програма дістала всебічне теоретичне і політичне обґрунтування в Звітній доповіді ЦК КПРС XXVI з'їзду, знайшла конкретне втілення в «Основних напрямках економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

«У вісімдесяти роки, — підкреслюється в Основних напрямках, — Комуністична партія послідовно продовжуватиме здійснення своєї економічної стратегії, найвища мета якої — неухильне піднесення матеріального і культурного рівня життя народу, створення кращих умов для всебічного розвитку особи на основі дальшого підвищення ефективності всього суспільного виробництва, збільшення продуктивності праці, зростання соціальної і трудової активності радянських людей». З цього випливає, що вихідним пунктом партійного, політичного підходу до економіки була і буде незмінна програмна вимога: все в ім'я людини, все для блага людини.

Відповідно до економічної стратегії партії, в одинадцятій п'ятирічці національний дохід країни, в якому акумулюються і рівень ефективності народного господарства, і темпи економічного зростання, намічається збільшити на 18—20 процентів. Це розширить можливості піднесення народного добробуту. Тільки на Україні за п'ятирічку безпосередньо на споживання населення, житлове і соціально-культурне будівництво з національного доходу буде використано понад 300 мільярдів карбованців!

Глибокі зміни відбудуться у виробничій сфері життєдіяльності людей — у праці. Її продуктивність збільшиться за п'ятирічку на 17—20 процентів, зокрема по УРСР — на 20—22 проценти. Будуть зроблені нові кроки по шляху стирання істотних відмінностей між розумовою і фізичною працею, перетворення аграрної

праці в різновид індустріальної.

На основі піднесення суспільного виробництва, вдосконалення його структури, зростання продуктивності праці планується дальше збільшення реальних доходів трудящих. У розрахунку на душу населення вони зростуть на 16—18 процентів.

Особливу увагу звернуто на збалансоване зростання доходів і товарних ресурсів. В результаті здійснення прийнятої з'їздом продовольчої програми значно поліпшиться постачання продуктів, будуть створені умови для задоволення потреб у них всього населення. Наша республіка, в якій виробляється майже чверть продукції сільськогосподарства, повинна відіграти важливу роль у розв'язанні цього завдання.

Серйозні зрушення передбачуються в збільшенні випуску і підвищенні якості промислових товарів масового споживання, пов-

ніше задоволення попиту на них. Значенно, що при цьому забезпечується стабільність державних цін на основні продовольчі і непродуктові товари.

В одинадцятій п'ятирічці намічено приступити до проведення такого важливого заходу, як підвищення мінімальної заробітної плати до 80 карбованців, ставок і окладів робітників і службовців. Середньомісячна заробітна плата зросте на 13—16 процентів і досягне 190—195 карбованців. Доходи колгоспників від громадського господарства збільшаться на 20—22 проценти.

Намічаючи дальше значне підвищення заробітної плати, партія особливу увагу приділяє забезпеченню випереджаючого зростання продуктивності праці порівняно з її оплатою. Це одна з найважливіших умов збільшення ресурсів на цілі добробуту.

У десятих п'ятиріччя на бага-

тьох підприємствах промисловості, будівництва, у сільському господарстві заробітна плата підвищувалась швидше, ніж продуктивність праці, що ускладнює розв'язання проблеми більш повної збалансованості грошових доходів населення і товарних ресурсів. У зв'язку з цим нині посилюється залежність заробітної плати від кінцевих результатів роботи, підвищується її стимулююча роль у піднесенні продуктивності праці, поліпшенні якості продукції та економії всіх видів ресурсів.

Передбачається дальше вдосконалення заробітної плати різних категорій трудящих з урахуванням складності і відповідальності виконаних робіт, умов та інтенсивності праці, а також по галузях народного господарства і районах країни. Велика роль належить послідовній реалізації заходів по вдосконаленню планування

З ТВОРЧИМ ПІДХОДОМ

Сергій Васильович Мойсеєнко 26 років працює токарем Коростенського районного виробничого об'єднання «Сільгосптехніка», що на Житомирщині. На робочому календарі ударника комуністичної праці вже листопад 1981 року.

Успіхів у роботі токаря досягає за рахунок творчого підходу до виконання поставлених завдань.

На рахунок Сергія Васильовича п'ять рацпропозицій, які дали можливість удосконалити ремонт і обслуговування техніки, економити матеріали, підвищити продуктивність праці ремонтників і реставраторів. Річний економічний ефект від впровадження рацпропозицій становить 4 тисячі 500 карбованців.

За високі трудові досягнення у соціалістичному змаганні Мойсеєнко нагороджено знаками «Ударник десятиї п'ятирічки», «Переможець соціалістичного змагання».

Сергій Васильович — наставник молоді. Він — член бюро Коростенської територіально-сільської первинної організації УТОГ.

На Житомирській обласній звітно-виборній конференції Сергія Васильовича Мойсеєнко обрано делегатом на XI з'їзд УТОГ.

Фото і текст І. ТОЛОЧКА

ВИПРАВДАЮ ДОВІР'Я

Через кілька місяців Раїса Никанорівна Леміш відзначатиме чверть віку праці на Запорізькому учбово-виробничому підприємстві. За цей час вона не допустила жодного прогулу, запізнення на роботу, не мала зауваження — тільки подяки, нагороди.

Раїса Никанорівна завжди прагне працювати якнайкраще. Тривалий час вона була слюсарем-складальницею, потім в інтересах виробництва стала слюсарем-шпигувальницею.

А на початку нинішнього року, коли нікому було працювати на різьбонарізальному верстаті, знову виручила Раїса Никанорівна. За лічені дні вона освоїла нову спеціальність.

Р. Н. Леміш — наставниця молоді. Поруч з нею тепер трудяться колишні учениці Світлана Коба, Валентина Удальцова та інші.

Часто згадує Раїса Никанорівна літній сонячний день. Її викликали до обласного виконавчого комітету і в урочистій обстановці вручили орден Трудової Слави III ступеня. Схвилювано і з вдячністю сказала тоді:

— Велике спасибі партії і уряду за увагу і турботу, за високу оцінку моєї праці.

Слава, буває, одній людині голову паморочить, а іншій — сил додає та бажання зробити більше, краще, ретельніше, ніж учора.

І доброю вона залишається, і чуйною, і уважною до інших. Так і Раїса Никанорівна.

У ці дні, коли увесь народ трудиться над виконанням завдань одинадцятої п'ятирічки, Р. Н. Леміш виконує норми на 115—120 процентів.

Нещодавно відбулась обласна звітно-виборна конференція обласної організації УТОГ, на якій делегатом на XI з'їзд Товариства обрано Раїсу Никанорівну Леміш.

— Це велика честь для мене, — сказала трудівниця. — Я виправдаю довір'я товаришів.

С. МОРДУШЕНКО.

Бути наставником, це значить сприяти зростанню молоді людини, що прийшла на виробництво, тримаючи приціл не лише на кваліфіковане виконання виробничих завдань. Наставника має цікавити всебічний розвиток юнака чи дівчини. Тому сам наставник повинен подавати приклад у всьому.

На нашому підприємстві, одному з найбільших у Товаристві, переважна більшість працюючих — жінки та дівчата. Багато кадрових робітниць, ветеранів, які десятки років безперервно працюють у нас, користуються заслуженою пошаною. З них виростають керівники виробничих дільниць, потоків, такі як майстри бригад — Ф. Антонова, Г. Курилас, І. Мартинюк, Л. Шаміна, С. Тимуща та інші. Багатьом з них присвоєно звання «Майстер — золоті руки», «Краща за професією», «Відмінниця якості», багатьох нагороджено знаками ударника дев'ятої та десятої п'ятирічок. «Переможець соціалістичного змагання».

Щороку приходять на підприємство випускники спеціальних інститутів на професійне навчання. Їхнім керівником, вихователем стає інструктор виробничого навчання. На цій важливій ділянці роботи добре зарекомендували себе наші трудівниці: З. Загороднюк, К. Майстренко, Я. Шадурська, Л. Гуракова, М. Барба. Їм завдячують доброю кваліфікацією сотні наших робітниць.

Під час виробничої практики за дівчатами закріплюються наставниці з числа досвідчених, авторитетних робітниць. Термін такої співдружності з підшефними триває ще кілька місяців уже після закінчення виробничого навчання.

Виконання виробничих норм, якості продукції, відвідування школи робітничої молоді, участь у громадській роботі, поведінка у гуртожитку чи вдома, використання вільного часу — все у полі зору наставників. Це зафіксовано умовами співдружності та в книзі обліку виконання пунктів даної умови.

Все це дає підприємству й молоді неабияку користь. Практика показала, що з допомогою наставників у самостійне трудове життя входить гідне поповнення нашого колективу.

Я перегортаю альбом історії наставництва на «Силуеті». В ньому розповідається багато цікавого і корисного. У розділі «Наставники наших наставників» на першій сторінці — фото найстаріших членів Львівської організації УТОГ, ветеранів нашого підприємства Теодора Ярославовича Луцина та Григорія Тихоновича Гайворона.

Виховай собі зміну

НЕЛЕГКА, ПОЧЕСНА

ського. Вони вчили й виховували наших теперішніх наставників.

І пригадується, як за сумлінну працю і наставництво у визначні ювілейні дати нашої країни нагороджувалися орденами та медалями наші кращі робітничі та майстри: Фаїна Антонова, Ганна Курилас, Галина Гладченко, Ірена Мартинюк та інші.

Любов до праці, захоплення спортом, інтерес до політичної та художньої літератури прищеплює робітницям своєї бригади наставниця, майстер першого потоку швейного цеху Ф. Антонова, колишня чемпіонка міжнародних спортивних змагань глухих, яка побувала у США, Італії, Франції, Фінляндії. Одна з її підшефних Марія Ревуцька довго не могла освоїти якісне виконання роботи на своїй операції, викликаючи цим загальне незадоволення. Наставниця наполегливо вчила її і домоглася свого — тепер нарікань немає. Фаїна Володимирівна ра-

діє, що дівчина стала працювати добре.

Марії Романів було доручено шефство над «важкою» дівчиною Меланією Сокирко. Наставниця робила все, щоб підшефна зрозуміла свою поведінку.

На «Силуеті» відзначаються відмінною роботою бригади майстрів Г. П. Курилас та Л. В. Шаміної. Наставництву тут приділяють велику увагу.

Добре працювали наставники в останньому році десятої п'ятирічки. Двом з них — контролеру третього потоку швейного цеху М. Ю. Сояк та швачці другого потоку С. І. Годованській — присвоєно звання «Наставник — відмінник». Їхні вихованки Л. Чорнецька та Н. Чорнопис увійшли у число переможців соціалістичного змагання 1980 року, відмінно навчаються в школі робітничої молоді, беруть активну участь у художній самодіяльності Будинку культури та спортивній роботі.

У лютому на обласному огляді наставництва, що проводився обкомом профспілки місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств, були присутні і наші робітничі педагоги — Ф. Антонова, Н. Драпак, Г. Корміло, Т. Хмай. Їх нагороджено преміями, а Ф. Антонова одержала Почесну грамоту обкому профспілки.

В останньому році десятої п'ятирічки всі колишні підшефні працювали нарівні із старшими товаришами, не мали ні нарікань на якість роботи, ні зауважень відносно поведінки.

Тепер під умовами про співдружність наставниць та їхніх підшефних на 1981 рік стоять підписи кращих кадрових робітниць, ветеранів, майстрів та контролерів, практиканток виробничого навчання 1980—1981 навчального року.

Багато корисного роблять наші наставники. За це їм велика шана і щира подяка.

Л. АЛФІМОВА,
голова ради наставників Львівського швейного підприємства «Силует».

МОЛОДІСТЬ ДУШІ

Либонь найкраще з наших ветеранів знає і пам'ятає період створення Одеської обласної організації УТОГ Абрам Наумович Барський. Він був не лише свідком, а й учасником тих подій.

Якось я запросила Абрама Наумовича до бібліотеки і попросила розповісти про себе.

...Дитинство його минуло в дитячому будинку у Могильові. А коли виповнилось 16 років, хлопця прийняли до Одеси. Тут він вступив до лікнепу.

У 1928 році нечууючий робітник друкарні Поляков почав створювати організацію глухих і залучив до цієї роботи Барського. Через рік юнак став секретарем комсомольської групи.

— Нас було небагато, лише 18 комсомольців, — згадує Абрам Наумович, — але ми були сповне-

ні ентузіазму і непоборного бажання приносити користь. Комсомольці організували театр. Клуб тоді був зовсім маленький, але скільки людей у ньому збиралося і як швидко минав час...

Потім Барський навчався у Київському індустріальному технікумі, працював на модельно-взуттєвій фабриці.

У 1940 році А. Н. Барський став кандидатом у члени КПРС. Того ж року був обраний делегатом на з'їзд УТОГ.

Під час Великої Вітчизняної війни він працював на Ташкентському УВП. Пригадує, що трудився тоді по 18—20 годин на добу. Шили чоботи для воїнів. І сил не шкодував ніхто, адже все йшло для фронту, все — для перемоги.

Відтак знову повернувся до

Одеси. І знову активна робота в організації Товариства. Збудували новий Будинок культури, організували художню самодіяльність, бібліотеку, спортивні секції. Організація УТОГ зростала таких активістів, як К. І. Бородин, З. П. Климко, Н. В. Коржинецька, Б. Л. Мусяк та інші.

Довгий час трудився А. Н. Барський на учбово-виробничому підприємстві Товариства, заслужив багато подяк. А у 1971 році пішов на заслужений відпочинок.

Та не може сидіти без діла Абрам Наумович. Він — голова ради пенсіонерів. І завдяки його старанням нечууючі пенсіонери здійснюють екскурсії, цікаво відпочивають.

Нинішнього року Абраму Наумовичу виповниться 70 років. Але він по-справжньому молодий душею.

Р. ГРАНИК,
бібліотекар Одеського будинку культури.

та організації заробітної плати.

В одинадцятій п'ятирічці все більше зростає роль суспільних фондів споживання в розв'язанні виробничих і соціально-демографічних проблем. Обсяг коштів цих фондів збільшиться на 20 процентів (на Україні — на 22 проценти) і досягне в 1985 році приблизно 140 мільярдів карбованців. Завдяки цьому розширюється матеріальна основа здійснення конституційних прав громадян на безплатну освіту, медичну допомогу, відпочинок, матеріальне забезпечення в старості і т. д.

Особлива турбота виявляється про дітей. Передбачається розширити переваги і пільги сім'ям з дітьми, всемірно сприяти поліпшенню їх житлово-побутових умов, удосконалювати системи державної допомоги на дітей.

Починаючи з 1981 року по районах країни намічено запровадити для працюючих жінок частково оплачувану відпустку по догляду за дитиною до досягнення нею річного віку. Для жінок, які мають малолітніх дітей, передбачено розширення можливостей працювати на режимі неповного ро-

бочого дня або тижня, ковзного графіка, а також вдома. Поліпшаться харчування та умови обслуговування дітей в дитячих дошкільних закладах і школах.

Важливе місце в соціальному програмі займає дальший розвиток пенсійного забезпечення. В одинадцятій п'ятирічці передбачено здійснити підвищення мінімальних розмірів пенсій за віком і по інвалідності робітникам, службовцям і колгоспникам, а також пенсій у разі втрати годувальника, дальше вирівнювання соціального забезпечення колгоспників і працівників державних підприємств. Передбачено також поліпшення умов життя учасників Великої Вітчизняної війни. Першорядну увагу партія приділяє розв'язанню і такої соціальної проблеми, як поліпшення житлових умов радянських людей. На найближче десятиріччя поставлено завдання добитися в основному забезпечення кожної радянської сім'ї окремою квартирою. В одинадцятій п'ятирічці тільки на Україні новоселами стануть майже 2,5 мільйона сімей.

Широке коло заходів намічено Основними напрямками по розвит-

ку народної освіти, охорони здоров'я, соціалістичної культури і мистецтва.

«Те, про що ми говоримо, — продукти харчування, товари народного споживання, сфера послуг, — відзначив у Звітній доповіді ЦК КПРС XXVI з'їздові партії товариш Л. І. Брежнев, — це питання повсякденного життя мільйонів і мільйонів... Конкретне піклування про конкретну людину, її потреби — початок і кінцевий пункт економічної політики партії».

Слід ще раз підкреслити, що реалізація наміченої соціальної програми залежить від зростання економіки, підвищення ефективності виробництва і поліпшення якості роботи. Матеріальні і духовні цінності створюються працею, яка є джерелом примноження національного багатства. Суспільство може розподілити лише те, що зроблено. Тому, чим вагоміші результати праці і виробництва, тим вищий добробут трудящих. Радянські люди добре знають це і роблять усе, щоб успішно здійснити рішення XXVI з'їзду партії.

М. ВАКУЛЕНКО,
кандидат економічних наук.

Чимало сумлінних трудівників працює на Івано-Франківському УВП, таких, наприклад, як змінний майстер дільниці Марія Андріївна Яцюк та молода робітниця Наталія Гуменюк.

Ви бачите їх на знімку, зробленому Й. Мінделем.

ПРИСВЯЧЕНО КОСМОНАВТАМ

Бібліотека Київського Палацу культури ім. А. В. Луначарського підготувала до Дня космонавтики цікаву книжкову виставку.

На стенді — кольорове фото першопрохідця космічного простору Юрія Гагаріна. Серед книг — біографія Е. К. Ціолковського, І. Стражевої «Тюльпани з космодому», А. Ніколаєва «Космос — дорога без кінця» і «Зустрінемося на орбіті», В. Шаталова і М. Реброва «Люди і космос», В. Волкова «Крокуємо у небо», Е. Хрунова «Підкорення невагомості», Г. Семеніхіна «Космонавти живуть на землі».

У неділю, 12 квітня, для відвідувачів Палацу культури проведено бесіду, присвячену 20-річчю освоєння космічного простору.

О. ПАХОМОВ.

ЧИТАЦЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПЕДАГОГІВ

Кожної весни педагогічна громадськість відзначає пам'ять визначного радянського педагога Макаренка А. С. — автора стрункої системи виховання нової людини, в основу якої покладено принципи соціалістичного гуманізму.

Книга «Педагогічна поема» — це найвизначніший твір А. С. Макаренка. На матеріалі про утворення і становлення трудової колонії імені О. М. Горького Антон Семенович розповідає, як педагогіка нового суспільства створює людину-борця. Великий пролетарський письменник Максим Горький вважав «Педагогічну поему» одним з найвидатніших творів літератури. До цієї мудрої і пристрасної книги часто звертаються педагоги, щоб знову і знову почерпнути з животної джерела педагогічної скарбниці, порадитися з автором, критично оцінити власний досвід.

Педагогічний колектив Новомиргородської школи глухих відзначив пам'ять видатного педагога проведенням читачької конференції за його книгою «Педагогічна поема». Ініціатором і організатором цього заходу стала культмасова комісія місцевого профспілки, яку очолює Б. С. Кучієва. Активну участь у підготовці взяли Жукова В. В., Шадлова Л. І. та інші.

В урочистій обстановці в шкільному методкабінеті відкрилася читачька конференція. Змістовно виступили на ній Р. Г. Брижницька, В. В. Жукова, З. М. Гудзенко, Г. О. Кабалюк, М. М. Гудзенко, Л. О. Можна, Р. Ф. Ставенко, А. І. Рак, О. О. Невміта, Е. І. Ковачевич та інші. Це була невимучена бесіда зацікавлених людей про видатного педагога і його книгу. Виступаючи доповнювали, уточнювали, наводили факти з нашої шкільної життя, аналізували їх, сперечалися.

Особливу увагу приділили педагоги розгляду вчення про ядро і колектив, систему перспективних ліній і макаренківського принципу «Як можна більше вимог до людини і в той же час як можна більше поваги до неї».

На закінчення учасники цієї конференції переглянули діафільм про життя і діяльність А. С. Макаренка.

Хоча «Педагогічну поему» кожен з нас читав і продумав раніше, але колективне обговорення цього шедевра радянської педагогіки, товариський обмін думками про складові частини педагогічної системи А. С. Макаренка та їх застосування в нашому шкільному житті збагатили учасників читання.

В. ОЛІЙНИК,
заст. директора Новомиргородської спецшколи-інтернату для глухих.

Кіровоградська область.

1944 рік. Повернувшись я в Донецьк з евакуації. Місто лежало в руїнах. Від клубу глухих залишилися одні стіни, засипані землею й уламками.

В обласоцзабезі мені запропонували очолити роботу з нечуючими. Ось і стала я головою обласного УТОГ без штатів і тимчасово без зарплати.

Для початку збирила глухих міста, кого могла розшукати. Більшість з них були виснажені, обірані, жили, можна сказати, з милостині. Та віра у близьке поліпшення життя додавала сил, енергії.

З ентузіазмом взялися разом за відбудову свого клубу. Будівельні матеріали виділив Донецький обласконком, а ремонтували власноруч, до того ж безплатно. До 7 листопада 1944 року культзаклад засяяв електричними вогнями, гостинно розчинив двері для відвідувачів. Урочністі збори, присвячені 27-й річниці Великого Жовтня, глухі міста провели у своєму клубі. Після важких днів фашистської окупації для них це було величезною радістю.

І, звичайно ж, відразу перед нами постало чи не найважливіше завдання — трудовлаштування нечуючих. Невдовзі у Донецьку відкрили майстерню лагодження взуття, де почали працювати переважно чоловіки. Жінок ми влаштовували на роботу у швейний цех артілі інвалідів.

В обласконком звернулися з клопотанням повернути нам зайняті іншими організаціями виробничі приміщення та гуртожитки в районних центрах. Згодом у Горлівці відкрили швейну майстер-

ню, у Слов'янську — фотоательє, Жданові — ланцюжну майстерню. Розпочала також роботу у Артемівську швейна майстерня. За короткий час ми трудолаштували всіх, хто бажав працювати.

Слід зазначити, що відразу великої уваги надали культурно-масовій і політико-виховній роботі. Перед обласно клопотали про відкриття школи-інтернату для глухих дітей. Таку школу було відкрито у м. Жданові вже у верес-

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ

ні 1944 року. Її директором було призначено Я. Г. Радомського.

З роками із найбільших кустарних майстерень виростили крупні сучасні підприємства. Чимало зусиль доклала директор Артемівського підприємства Г. О. Бондаренко, щоб на базі невеличкої швейної майстерні створити сучасне підприємство з хорошим гуртожитком та дитячим комбінатом. А в Донецьку, наприклад, вже до IX з'їзду УТОГ було збудовано виробниче підприємство на місці старих кустарних майстерень. Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт», до складу якого входять, крім головного підприємства, філіали, що в Жданові, Слов'янську, — одне з найкращих у системі УТОГ. Вже багато років керує ним О. М. Фудим.

Постійно турбуються у нас про глухих трудівників об'єднання. Щороку їм виділяють добре упорядковані квартири, місця у гуртожитках, путівки у санаторії та будинки відпочинку, на підприємствах обладнано хороші їдальні. Сучасне підприємство збудовано у Єнакієво. Є там також гуртожиток, їдальня.

Подбали ми і про дозвілля трудівників. У десятій п'ятирічці в Донецьку збудовано новий Будинок культури, де мають змогу змістовно відпочивати трудівники ДВО «Електромагніт» та глухі міста. У Макіївці клуб реконструйовано, він став світлішим, затишнішим.

На сьогодні у Донецькій області нараховується 3714 членів УТОГ. Всі вони живуть у хороших умовах, матеріально забезпечені, культурно проводять вільний від роботи час, чимало з них беруть активну участь у художній самодіяльності, займаються спортом. Позаминулого року художня самодіяльність глухих Донецька відзначала своє 50-річчя.

Велику виховну роботу проводить обласний УТОГ під керівництвом М. В. Калініченка. У республіканському соціалістичному змаганні на честь XXVI з'їзду КПРС та XI з'їзду УТОГ обласний піснє перше місце серед першої групи областей.

Ми пишаємось тим, що XI з'їзд УТОГ буде проходити у нашому місті. Нечуючі трудівники Донецьчини зустрінуть його новими здобутками у праці.

М. РАДОМСЬКА,
голова ради ветеранів.

Добре подбали на Білоцерківському УВП про побут, дозвілля трудівників.

У гуртожитку підприємства, наприклад, є всі умови для повноцінного відпочинку його мешканців. Умебловані кімнати, устатковані кухні — все тут створює затишок, зручності.

На знімку: (зліва направо) швачки УВП Євдокія Карбівнича та Валентина Фоміна дегустують на кухні смачно приготовлену страву.

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

НЕВОЗВРАТНОЕ

Есть чудеса на белом свете,
Каких еще не видел свет:
На днях своих друзей

я встретил.
После разлуки в тридцать лет.
«Друзья, какие перемены!
Как возмужал любой из вас!»
И школьные я вспомнил стены,
Незабываемый наш класс.
О годы, что вы натворили?
С трудом друзей я узнаю.
Друзья мои, да это вы ли?
Но вслух не все я говорю.
Ведь друг мой странно сгорбил

спину,
По-старчески скривился рот,
Но кто-то реплику подкинул:
«А ты? И ты уже не тот».
Впуская старость в наши двери,
Мы никогда ее не ждем.
Ее не видим, ей не верим
И на себе не признаем.

И. САПОЖНИКОВ.

НА ЕКРАНИ — ПЕРЕДОВИЙ ДОСВІД

Любительські фільми не так часто виходять на широку аудиторію. І тим прямишим успіх нової стрічки, створеної самодіяльною студією «Товариш» житомирського заводу «Промавтоматика».

Документальний фільм «Комуністи» викликав великий інтерес в усіх містах і районних центрах Житомирщини. І не тільки тому, що розповів про добре відомі, «своїх» людей. Привертала увагу сама тема, обрана авторами фільму, — передові прийоми праці, застосовувані передовиками і новаторами виробництва в ході соціалістичного змагання на честь XXVI з'їзду КПРС.

Оператори провели зйомки на робочому місці знатної ткалі льнокомбінату, делегата XXVI з'їзду КПРС Галини Бедаревої, яка за роки минулої п'ятиріччя виконала п'ятнадцять річних завдань. Крок за кроком зафіксувала камера головні «секрети» майстра. Фільм розповідає про творчі плани автора ряду всесоюзних рекордів, про поширення руху багатостратістичності на підприємстві. Нині у колективі поліських текстильників уже близько півтори тисячі виробничниця за прикладом Г. Бедаревої перейшли на розширені зони обслуговування обладнання.

У фільм включено кадри, що розповідають про трудові звершення операторів заводу хімічного волокна Віктора Лісовця, Володимира Демченка, ткалі Ніни Сокоті. Автори фільму вдало розкрили роль комуністів у становленні і зростанні наймолодшого в місті підприємства — заводу верстатів-автоматів. Нині цей гігант забезпечує найсучаснішим металообробним обладнанням КамАЗ, Атомаш, підприємства багатьох соціалістичних країн.

Але, звичайно, не лише важливістю і актуальністю обраної теми пояснюється успіх розповіді про комуністів. Показ любительського фільму на екранах області — свідчення високої майстерності ентузіастів, які створили немало змістовних стрічок, що одержали заслужену оцінку на республіканських і обласних оглядах. В числі кращих — «Комсомольські традиції», «Творець зорельотів», «На захист ріки».

З інтересом зустріли глядачі міста і кінорозповідь про досяг-

нення колективу заводу «Промавтоматика». Оператори провели зйомки на Новолипецькій домні № 6, Криворізькій дев'ятій домні, де діють АСУ, виготовлені житомирськими приладобудівниками, стрічка знайомить також з людьми, які виготовляли апаратуру для Вірменської, Білоярської, Чорнобильської атомних електростанцій.

Фільми, зняті на заводській студії, стали відчутною підмогою партійній організації області в пропаганді передового досвіду, в мобілізації трудящих на вирішення важливих народно-господарських завдань. Нині аматори почали створення кінолітопису одинадцяті п'ятиріччя, який розкаже про втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ.

Від редакції: при багатьох обласних будинках культури, зокрема, у Львові, Івано-Франківську та інших містах діють самодіяльні кіностудії і кіно-фотогуртки. За прикладом житомирян кіноаматорам нашого Товариства варто подумати над створенням документальних фільмів про передовиків і новаторів виробництва одинадцяті п'ятиріччя.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

Боротьба

ПЕРШІ УСПІХИ

У першій половині квітня в м. Дрогобичі відбулися обласні змагання з вільної боротьби серед глухих спортсменів.

Для нашої області це порівняно молодий вид спорту. Тільки в минулому році при Будинку культури була створена секція з вільної і класичної боротьби. Глухий молоді припав до душі цей вид спорту. Під керівництвом досвідченого тренера, в минулому відомого в області та республіці борця Тарасюка Станіслава Миколайовича, спортсмени здобули добру підготовку. Як результат, конкурентів дрогобичанам на змаганнях не було.

Добре виступили на борцівському килимі у своїх вагових категоріях Станіслав Номеровський, Олександр Манжак, Тарас Швайко, Віктор Прядко, а також юний борець Олександр Матвеев та інші.

Усі вони завоювали право спробувати свої сили на республіканській першості Центральної Ради ДСТ «Авангард» в м. Запоріжжі. Це буде перша проба сил глухих борців Львівщини на змаганнях такого рангу.

В. ШИЛІН,
директор Дрогобицького будинку культури.
Львівська область.

Волейбол

М'ЯЧ НАД СІТКОЮ

Чотири канікулярні дні березня у залах Полтавської дитячої спортивної школи № 2 . розодили поєдинки юнаків та дівчат спецшколи-інтернатів для глухих і слабобачущих дітей з волейболу за право називатися найсильнішими Полтавської зони. У змаганні взяли участь 16 команд.

Після проведеного жеребкування учасники змагань розподілилися на підгрупи по 4 команди в кожній. В результаті проведення зустрічей у підгрупах і в стикових іграх місця в турнірній таблиці розподілилися в такому порядку.

Серед дівчат перше місце зайняли волейболістки Київської спецшколи-інтернату № 6, друге — Київської № 9, третє — Сватівської (Ворошиловградська область), четверте — Білоцерківської (Київська область), п'яте — Полтавської, шосте — Харківської (слабобачущих), сьоме — Лебединської (Сумська область), восьме — Харківської (для глухих).

У змаганнях серед юнаків найсильнішими волейболістами стали спортсмени Київської школи-інтернату № 6. Друге місце зайняли спортсмени Київської школи № 9, третє — Білоцерківської, четверте — Полтавської, п'яте — Сватівської, шосте — Миргородської (Полтавська область), сьоме — Лебединської та восьме — Харківської (глухих).

Команди київських спецшколи-інтернатів, які зайняли перші місця серед юнаків і дівчат, поєднуються силою і майстерністю в республіканських фінальних змаганнях у Києві, що відбудуться на початку червня цього року.

О. ДЗЮБА.

Релактор П. БУЛАТОВ.